

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 11 listopada 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo – Hiszpania) – Ferimet SL / Administración General del Estado

(Sprawa C-281/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 168 – Prawo do odliczenia – Artykuł 199 – System odwrotnego obciążenia – Zasada neutralności podatkowej – Materialne przesłanki prawa do odliczenia – Status podatnika dostawcy – Ciężar dowodu – Oszustwo – Praktyka stanowiąca nadużycie – Faktura wskazująca fikcyjnego dostawcę]

(2022/C 11/11)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Ferimet SL

Druga strona postępowania: Administración General del Estado

Sentencja

Dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w związku z zasadą neutralności podatkowej należy interpretować w ten sposób, że podatnikowi należy odmówić możliwości skorzystania z prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej (VAT) związanego z nabyciem towarów, które zostały mu dostarczone, jeżeli podatnik ten świadomie wskazał fikcyjnego dostawcę na fakturze, którą sam wystawił za tę transakcję w ramach stosowania systemu odwrotnego obciążenia, jeżeli, przy uwzględnieniu okoliczności faktycznych i dowodów przedstawionych przez wspomnianego podatnika, brakuje danych koniecznych dla sprawdzenia, czy rzeczywisty dostawca miał status podatnika, lub jeżeli w wymagany prawem sposób wykazano, iż wspomniany podatnik dopuścił się oszustwa w zakresie VAT lub wiedział lub powinien był wiedzieć, że powoływana w celu uzasadnienia prawa do odliczenia transakcja była związana z takim oszustwem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 320 z 28.9.2020.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 11 listopada 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Regione Veneto / Plan Eco Srl

(Sprawa C-315/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Środowisko naturalne – Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 – Przemieszczanie odpadów – Artykuł 3 ust. 5 i art. 11 ust. 1 lit. i) – Dyrektywa 2008/98/WE – Gospodarowanie odpadami – Artykuł 16 – Zasady samowystarczalności i bliskości – Decyzja 2000/532/WE – Europejski katalog odpadów (EWC) – Zmieszane odpady komunalne poddawane mechanicznemu przetwarzaniu niezmieniającemu ich charakteru]

(2022/C 11/12)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Regione Veneto

Druga strona postępowania: Plan Eco Srl

Przy udziale: Futura Srl

Sentencja

Artykuł 3 ust. 5 i art. 11 rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów należy interpretować w ten sposób, że uwzględniając zasady samowystarczalności i bliskości, właściwy organ wysyłki może, opierając się w szczególności na podstawie wskazanej w art. 11 ust. 1 lit. i) tego rozporządzenia, sprzeciwić się wysyłce zmieszanych odpadów komunalnych, które zostały sklasyfikowane pod kodem 19 12 12 wykazu odpadów przewidzianego w załączniku do decyzji Komisji 2000/532/WE z dnia 3 maja 2000 r. zastępującej decyzję 94/3/WE ustanawiającą wykaz odpadów zgodnie z art. 1 lit. a) dyrektywy Rady 75/442/EWG w sprawie odpadów oraz decyzję Rady 94/904/WE ustanawiającą wykaz odpadów niebezpiecznych zgodnie z art. 1 ust. 4 dyrektywy Rady 91/689/EWG w sprawie odpadów niebezpiecznych, zmienionej decyzją Komisji 2014/955/UE z dnia 18 grudnia 2014 r., w następstwie mechanicznego przetwarzania w celu odzysku energii, które jednak nie zmieniło w sposób znaczący ich pierwotnych właściwości.

(¹) Dz.U. C 304 z 14.9.2020.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 11 listopada 2021 (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation – Francja) – Bank Sepah / Overseas Financial Limited, Oaktree Finance Limited

(Sprawa C-340/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa (WPZiB) – Środki ograniczające wobec Islamskiej Republiki Iranu – Rozporządzenie (WE) nr 423/2007 – Zamrożenie środków finansowych osób, podmiotów lub organów uznanych przez Radę Unii Europejskiej za zaangażowane w rozprzestrzenianie broni jądrowej – Pojęcia „zamrożenia środków finansowych” oraz „zamrożenia zasobów gospodarczych” – Możliwość zastosowania środka zabezpieczającego wobec zamrożonych środków finansowych i zasobów gospodarczych – Wierzytelność powstała przed zamrożeniem aktywów i niezwiązana z irańskim programem jądrowym i pocisków balistycznych]

(2022/C 11/13)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Bank Sepah

Druga strona postępowania kasacyjnego: Overseas Financial Limited, Oaktree Finance Limited

Sentencja

1) Artykuł 7 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 423/2007 z dnia 19 kwietnia 2007 r. dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu w związku z art. 1 lit. h) i j) rozporządzenia nr 423/2007, art. 16 ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007 w świetle art. 1 lit. h) i j) rozporządzenia nr 961/2010 oraz art. 23 ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 w związku z art. 1 lit. j) i k) rozporządzenia nr 267/2012 należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie zastosowaniu wobec zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, bez uzyskania uprzedniego zezwolenia właściwego organu krajowego, środków zabezpieczających, które ustanawiają na rzecz danego wierzyciela prawo do zaspokojenia wierzytelności z pierwszeństwem przed innymi wierzycielami, nawet jeśli tego rodzaju środki nie powodują wyjścia składników majątkowych z majątku dłużnika.